

2.3. Uwagi końcowe i wnioski

Brak miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stanowi istotną barierę dla rozwoju inwestycji i sprzyja powstawaniu mechanizmów korupcyjnych. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wspólnie z ustawą – Prawo budowlane, stanowią podstawowe normy prawne dla realizacji procesu inwestycyjnego. W związku z tym koniecznym jest stworzenie mechanizmów zapewniających pokrycie powierzchni kraju miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, mającymi zasadniczy wpływ na zwiększenie tempa rozwoju inwestycji.

Sfera planowania przestrzennego stanowi integralną całość zarówno na poziomie gminy, województwa, jak i kraju. Państwo oddziałuje na gospodarowanie przestrzenią na szczeblu krajowym, przez wyznaczanie podstawowych kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju. Dla właściwego planowania przestrzennego pożądane byłoby umiejscowienie kompetencji z zakresu zagospodarowania przestrzennego w dyspozycji jednego naczelnego organu administracji publicznej.

Najwyższa Izba Kontroli uważa za konieczne podjęcie działań przez:

1. Prezesa Rady Ministrów RP w zakresie:

- rozważenia wyznaczenia na szczeblu krajowym jednego naczelnego organu administracji publicznej właściwego w sprawach zagospodarowania przestrzennego.

2. Ministra Budownictwa w zakresie:

- rozważenia opracowania projektu ustawy umożliwiającej kompleksowe planowanie przestrzenne, w tym zapewnienia pełnego pokrycia powierzchni kraju miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego,
- przyspieszenia zakończenia prac nad opracowaniem okresowego raportu o stanie zagospodarowania przestrzennego kraju i niezwłoczne przekazanie Radzie Ministrów,
- pilnego wydania rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa, stosownie do art. 40 ustawy.

3. Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie:

- opracowania aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, stosownie do wymogów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

4. Marszałków województw w zakresie:

- prowadzenia rejestrów wydanych decyzji stosownie do art. 57 ust. 1 ustawy,
- spowodowania przekazywania kopii wydanych decyzji, przez organy administracji publicznej, o których mowa w art. 57 ust. 4 ustawy.